

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010034
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6220010034.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci odsúdeného G. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 03. februára 2022 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/12/2020 zo dňa 04.11.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/12/2020 zo dňa 4.11.2021 a okresnému súdu u k l a d á, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením sp. zn. 3T/12/2020 zo dňa 04.11.2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 50 ods. 4/ Tr. zák. vyslovil, že sa odsúdený G. S. sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 3T/12/2020-86 zo dňa 05.02.2020, právoplatným dňa 05.03.2020 neosvedčil, preto trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v prospech odsúdeného v zákonnej lehote sťažnosť jeho obhajca, a v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. aj Q. S., matka odsúdeného, ktorej písomné dôvody boli prvostupňovému súdu doručené prostredníctvom obhajcu dňa 29.12.2021. V sťažnosti v podstate bolo argumentované, že odsúdený nekonal v úmysle poškodiť maloleté deti. Našiel si vyhovujúci pracovný pomer v spoločnosti SK Catering, s.r.o., so sídlom v V., ako predavač s miestom výkonu práce v O. O.. Táto skutočnosť predstavuje okolnosť na základe ktorej bude môcť pravidelne uhrádzať svoju vyživovaciu povinnosť. Bolo akcentované, že dlžná pohľadávka na výživnom bola v celom rozsahu uhradená, a to dňa 09.11.2021 v sume 2300,- Eur. Na základe uvedeného, bolo navrhnuté, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu a sám vo veci rozhodol, s poukazom na skutočnosť, že odsúdený si splnil vyživovaciu povinnosť.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná dôvodne.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že G. S. bol trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/12/2020 zo dňa 5.02.2020, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorého výkonu trestu odňatia slobody mu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. bola odsúdenému uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné v

sume 2.300,- Eur. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05.03.2020 a od tohto dátumu začala odsúdenému plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia, ktorá uplynula dňom 06.03.2021.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahraďiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

V súvislosti s rozhodovaním o podmienne odloženom treste odňatia slobody doterajšia súdna prax jednoznačne konštatuje, že esenciálnou zložkou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Pokiaľ ide o riadny život, uvedenému pojmu zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmienne odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmienne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmienne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovel uloženým podmienkam (nenahradil škodu spôsobenú trestným činom, resp. nezaplatil zameškané výživné, ak boli uložené). Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmienne odsúdený plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol predčasne, keď vylovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil. Skutočnosti ohľadom splnenia si súdom uloženej povinnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia zaplatiť zameškané výživné v posudzovanej veci, v spojení s podmienkou vedenia riadneho života počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ako už bolo vyššie uvedené, predstavujú esenciálnu zložku pre rozhodnutie súdu pri rozhodovaní, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil a je alebo nie je dôvod na premenu podmienne odloženého trestu odňatia slobody. V sťažnostných námietkach sťažovateľa bola akcentovaná najmä skutočnosť, že odsúdený sa počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia riadne zamestnal, ale hlavne, že dňa 9.11.2021 uhradil zameškané výživné. Uvedené je dôvodom, pre ktorý sa nemohol sťažnostný súd stotožniť s napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu, keďže s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu sťažnostných námietok nie je možné hodnoverne posúdiť, či odsúdený splnil, resp. nesplnil súdom uloženú povinnosť uhradiť zameškané výživné.

Vzhľadom na uvedené nebolo podľa krajského súdu jednoznačne bezpochyby preukázané, že odsúdený súdom uloženú povinnosť nahraďiť zameškané výživné v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nesplnil, a preto bude úlohou prvostupňového súdu pre objektívne rozhodnutie, či sa podmienne odsúdený osvedčil zistiť, či odsúdený zameškané výživné skutočne uhradil, či bolo zameškané výživné doručené do dispozície zákonnej zástupkyňi mal. poškodených, a to minimálne dopytom na podanie správy ohľadom uhradenia zameškaného výživného, skonfrontovať tvrdené skutočnosti s poškodenou a súčasne bude úlohou prvostupňového súdu pre objektívne rozhodnutie, či sa podmienne odsúdený osvedčil zistiť, či viedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život.

Vychádzajúc z ust. § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd v zmysle citovaného ustanovenia napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby v nej znovu konal a rozhodol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný